

ПРИМІТКИ ДО ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

ЗА 2016 РІК, СТАНОМ НА 31.12.2016 РОКУ

Товариство з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «Сіті Ессет Менеджмент»

Фінансова звітність складається з балансу (Звіт про фінансовий стан) станом на 31.12.2016 року, звіту про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід) за 2016 рік, звіту про рух грошових коштів за 2016 рік, звіту про власний капітал за 2016 рік, приміток до річної фінансової звітності за 2016 рік. Одиниця виміру фінансової звітності – тис. грн.

1. Відомості про компанію з управління активами

Повна назва: Товариство з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «Сіті Ессет Менеджмент».

Товариство є юридичною особою за законодавством України.

Код ЄДРПОУ: 36018501

Ліцензії - Ліцензія НКЦПФР на здійснення професійної діяльності на фондовому ринку - діяльність з управління активами інституційних інвесторів (діяльність з управління активами) АЕ № 294642 від «09» грудня 2014 р., строк дії ліцензії необмежений.

Місцезнаходження Товариства: 01133, м. Київ, бульвар Лесі Українки, будинок 7 Б, літера А, офіс 157.

Організаційно-правова форма: товариство з обмеженою відповідальністю.

1.1. Метою діяльності Товариства є:

- отримання прибутку від проведення діяльності з управління активами інституційних інвесторів;
- забезпечення та реалізація за рахунок отриманого прибутку соціальних та економічних інтересів учасників Товариства.

1.2. Предметом діяльності Товариства є:

- управління активами інституційних інвесторів (інститутів спільного інвестування (пайових та корпоративних інвестиційних фондів), недержавних пенсійних фондів, страхових компаній).

Може бути управління іпотечним покриттям.

Діяльність з управління активами інституційних інвесторів (діяльність з управління активами) становить виключний вид професійної діяльності та не може поєднуватись з

іншими видами професійної діяльності на фондовому ринку, крім випадків, передбачених чинним законодавством.

При здійсненні діяльності з управління активами інститутів спільного інвестування Товариство має право:

- створювати за власною ініціативою ІСІ;
- надавати позику за рахунок активів венчурних ІСІ, які знаходяться в управлінні Товариства;
- випускати інвестиційні сертифікати утворених ним пайових інвестиційних фондів;
- розміщувати та викуповувати цінні папери ІСІ, активи яких перебувають в управлінні Товариства;
- надавати консалтингові послуги з питань функціонування фондового ринку та управління активами.

Товариство має право одночасно здійснювати управління активами кількох інвестиційних та/або пенсійних фондів.

Управління активами корпоративних інвестиційних фондів, недержавних пенсійних фондів, страхових компаній Товариство здійснює на підставі відповідних договорів.

1.3. Управління Товариством здійснюють:

- Загальні збори учасників Товариства;
- Директор Товариства

1.4. Склад учасників Товариства

Станом на 31 грудня 2016 р. та 31 грудня 2015 р. учасниками Товариства були:

Учасники товариства:	31.12.2016	31.12.2015
	%	%
Карпюк Віталій Антонович	100	100
<i>Всього:</i>	<i>100</i>	<i>100</i>

1.5. Кількість працівників Товариства

Кількість працівників станом на 31 грудня 2016 р. та 31 грудня 2015 р. складала 11 та 5 осіб, відповідно.

1.6. Перелік інституційних інвесторів, активи яких перебували в управлінні Товариства в звітному періоді:

- Публічне акціонерне товариство «Закритий недиверсифікований венчурний корпоративний інвестиційний фонд «Геос Глорія» ;
- Публічне акціонерне товариство «Закритий недиверсифікований венчурний корпоративний інвестиційний фонд «УНО»;
- Публічне акціонерне товариство «Закритий недиверсифікований венчурний корпоративний інвестиційний фонд «РЕНТАЛ»;
- Публічне акціонерне товариство «Закритий недиверсифікований венчурний корпоративний інвестиційний фонд «ФІНАНСИСТ»;

- Акціонерне товариство «Закритий недиверсифікований венчурний корпоративний інвестиційний фонд «ДІВАЙН»;
- Акціонерне товариство «Закритий недиверсифікований венчурний корпоративний інвестиційний фонд «Ю.ДІ.ДЖИ»;
- Акціонерне товариство «Закритий недиверсифікований венчурний корпоративний інвестиційний фонд «ФІНРАЙЗ»;
- Акціонерне товариство «Закритий недиверсифікований венчурний корпоративний інвестиційний фонд «ПРЕМІУМ»;
- Пайовий закритий недиверсифікований венчурний інвестиційний фонд «Збалансовані заощадження»;
- Пайовий закритий недиверсифікований венчурний інвестиційний фонд «Приватні інвестиції»;
- Пайовий закритий недиверсифікований венчурний інвестиційний фонд «ВНК»; (Загальними зборами учасників ТОВ «КУА «СІТІ ЕССЕТ МЕНЕДЖМЕНТ» (ПРОТОКОЛ №08/12/16-1 від 08.12.2016 року) було прийнято Рішення про припинення діяльності ПЗНВІФ«ВНК», код ЄДРІСІ 2331654 шляхом його ліквідації, у зв'язку із тим, що обсяг активів ПЗНВІФ «ВНК» став меншим, ніж встановлений законодавством мінімальний обсяг активів пайового фонду та протягом шести місяців не збільшився до мінімального обсягу активів (пункт 1 частини другої ст. 46 Закону України «Про інститути спільного інвестування»).
- Пайовий закритий недиверсифікований венчурний інвестиційний фонд «Ініціатива» (Загальними зборами учасників ТОВ «КУА «СІТІ ЕССЕТ МЕНЕДЖМЕНТ» (ПРОТОКОЛ №11/04/16-1 від 11.04.2016 року) було прийнято Рішення про припинення діяльності ПЗНВІФ«Ініціатива», код ЄДРІСІ 23300276 шляхом його ліквідації, у зв'язку із тим, що обсяг активів ПЗНВІФ «Ініціатива» став меншим, ніж мінімальний обсяг активів пайового фонду та протягом шести місяців не збільшився до мінімального обсягу активів (пункт 1 частини другої ст. 46 Закону України «Про інститути спільного інвестування»).

2. Основи підготовки, затвердження і подання фінансової звітності

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, структурованим відображенням фінансового стану, фінансових результатів діяльності та руху грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Фінансова звітність Товариства відображає вплив операцій, інших подій та умов відповідно до визначень та критеріїв визнання для активів, зобов'язань, доходу та витрат.

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства за рік, що закінчився 31 грудня 2016 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2015 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Товариством фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01 січня 2016 року, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

2.2. Припущення про безперервність діяльності

Фінансова звітність Товариства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Товариство не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

У 2017 році Товариство буде працювати безперервно.

2.3. Принцип нарахування в бухгалтерському обліку та суттєвість

Товариство складає фінансову звітність (крім інформації про рух грошових коштів) за принципом нарахування.

Товариство подає окремо кожний суттєвий клас подібних статей та подає окремо статті відмінного характеру або функцій, крім випадків, коли вони є несуттєвими.

2.4. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність є календарний рік, тобто період з 01 січня по 31 грудня 2016 року.

2.5. Порівняльна інформація

Товариство розкриває інформацію стосовно попереднього періоду щодо всіх сум, наведених у фінансовій звітності поточного періоду, крім випадків, коли МСФЗ дозволяють чи вимагають інше.

2.6. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

2.7. Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність Товариства затверджена до випуску (з метою оприлюднення) керівником Товариства 10 лютого 2017 року. Ні учасники Товариства, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

2.8. МСФЗ, які прийняті, але ще не набули чинності

В складі МСФЗ, офіційно наведених на веб-сайті Міністерства фінансів України, оприлюднено МСФЗ 14 «Відстрочені рахунки тарифного регулювання», який набуває чинності 01 січня 2018 року. За рішенням керівництва Товариства МСФЗ 14 достроково не застосовується, так як Товариство не входить в сферу дії цього стандарту.

Оскільки застосування МСФЗ раніше дати набуття чинності дозволяється, то керівництвом Товариства прийнято рішення про застосування МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» до фінансових звітів Товариства за період, що закінчується 31 грудня 2016 року. МСФЗ 9 впроваджує нові вимоги до класифікації та оцінки фінансових активів і зобов'язань. Тому положення цього стандарту суттєво впливає на фінансову звітність Товариства.

3. Суттєві положення облікової політики

3.1. Загальні положення щодо облікових політик

Облікова політика Товариства – конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані Товариством при складанні та поданні фінансової звітності.

Облікова політика Товариства розроблена та затверджена керівництвом Товариства відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ.

3.2. Зміни в облікових політиках

Товариство обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

Відповідно до параграфу 14 МСБО 8 Товариство змінює облікову політику, тільки якщо така зміна:

- вимагається МСФЗ;
- приводить до того, що фінансова звітність надає достовірну та доречнішу інформацію про вплив операцій, інших подій або умов на фінансовий стан, фінансові результати діяльності або грошові потоки Товариства.

Однакові політики застосовуються протягом кожного періоду та в проміжок часу від одного періоду до іншого, щоб користувачі фінансової звітності мали змогу порівняти фінансову звітність Товариства через якийсь час для визначення тенденцій у фінансову стані, фінансових результатах діяльності та грошових потоках.

3.3. Форми та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності Товариства відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності».

3.4. Рекласифікації у фінансовій звітності та виправлення помилок.

Рекласифікація статей у фінансовій звітності не відбувалася, так як Товариство використовує ті ж самі форми фінансової звітності що і у минулих роках, згідно вимог чинного законодавства України.

Коригування при рекласифікації відсутні.

3.5. Облікові політики щодо фінансових інструментів

Фінансовий інструмент – це будь-який контракт, який приводить до виникнення фінансового активу у одного суб'єкта господарювання та фінансового зобов'язання або інструменту у іншого суб'єкта господарювання.

Згідно з МСБО 32 «Фінансові інструменти: подання» фінансовий актив – це будь-який актив, що є:

- грошовими коштами;
- інструментом власного капіталу іншого суб'єкта господарювання;

- контрактним правом:
- а) отримувати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання, або
- б) обмінювати фінансові інструменти з іншим суб'єктом господарювання за умов, які є потенційно сприятливими, або
- в) контрактом, розрахунки за яким здійснюватимуться або можуть здійснюватися власними інструментами капіталу суб'єкта господарювання та який є:
 - непохідним інструментом, за який суб'єкт господарювання зобов'язаний або може бути зобов'язаний отримати змінну кількість власних інструментів капіталу, або
 - похідним інструментом, розрахунки за яким здійснюватимуться або можуть здійснюватися іншим чином, ніж обміном фіксованої суми грошових коштів або іншого фінансового активу на фіксовану кількість власних інструментів капіталу.

3.5.1. Первісне визнання та оцінка фінансових активів

Товариство визнає фінансовий актив тоді і лише тоді, коли стає стороною контрактних положень щодо цього інструмента (параграф 3.1.1 МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» (далі - МСФЗ 9)). Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

Коли фінансовий актив вперше визнається в активах Товариства, він класифікується відповідно до параграфів 4.1.1 – 4.1.5 МСФЗ 9.

Товариство визнає такі категорії фінансових активів, які в подальшому оцінюються:

- за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку;
- за амортизованою собівартістю.

Фінансовий актив оцінюють за амортизованою собівартістю, якщо виконуються обидві такі умови:

- актив утримують в моделі бізнесу, мета якої – утримання активів задля збирання контрактних грошових потоків;
- контрактні умови фінансового активу передбачають у певні дати надходження грошових потоків, які є лише погашенням основної суми та сплатою відсотків на непогашену основну суму.

Згідно з МСФЗ 9 під час первісного визнання фінансового активу він оцінюється за справедливою вартістю. Справедливою вартістю фінансового інструмента при первісному визнанні є, як правило, ціна операції (тобто справедлива вартість наданої компенсації) (параграф Б5.1.1 МСФЗ 9). Проте, при наявності свідчення, що ціна операції не відповідає справедливій вартості фінансового інструмента, який придбавається, необхідно провести оцінку за їхньою справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Якщо суб'єкт господарювання визначить, що справедлива вартість при первісному визнанні відрізняється від ціни операції, то підприємство обліковує такий інструмент на цю дату таким чином:

- за оцінкою, передбаченою пунктом 5.1.1, якщо така справедлива вартість підтверджується ціною котирування на активному ринку для ідентичного активу або зобов'язання (тобто вхідними даними 1 рівня), або побудована за методикою оцінювання, яка використовує тільки дані відкритих ринків. Суб'єкт господарювання визнає різницю між справедливою вартістю при первісному визнанні та ціною операції як прибуток або збиток;

- в усіх інших випадках, за оцінкою, передбаченою пунктом 5.1.1, з урахуванням коригування на відстрочення різниці між справедливою вартістю при первісному визнанні та ціною операції. Після первісного визнання суб'єкт господарювання визнає таку відстрочену різницю як прибуток або збиток лише якщо вона виникає внаслідок зміни

чинника (у тому числі чинника часу), який учасники ринку враховували б при визначенні ціни активу або зобов'язання.

Відповідно до параграфу Б5.4.14 Всі інвестиції в інструменти капіталу та контракти на такі інструменти повинні оцінюватись за справедливою вартістю. Проте за обмежених обставин наближеною оцінкою справедливої вартості може бути собівартість. Це може бути тоді, коли наявної останньої інформації недостатньо, щоб визначити справедливую вартість, або коли існує широкий діапазон можливих оцінок справедливої вартості, а собівартість є найкращою оцінкою справедливої вартості у цьому діапазоні.

Витрати на операцію, які прямо відносяться до придбання фінансового активу, не включаються до їх вартості при первісній оцінці для фінансових активів, які класифікуються як такі, що оцінюються за справедливою вартістю, а визнаються у складі прибутку або збитку.

А. Подальша оцінка фінансових активів

А1. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку

До фінансових активів, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, відносяться акції, паї (частки) господарських товариств, облігації підприємств, які Товариство утримує для продажу.

Оцінка фінансових активів, що оцінюються за офіційним біржовим курсом організатора торгівлі

Оцінка вартості фінансових активів, що внесені до біржового списку організатора торгівлі, проводиться за офіційним біржовим курсом, оприлюдненим відповідно до вимог законодавства.

Оцінка вартості фінансових інвестицій, що обертаються більш як на одній фондовій біржі, проводиться за найменшим з біржових курсів.

Якщо на дату оцінки біржовий курс за акціями, що внесені до біржового списку організатора торгівлі не визначено, оцінка таких акцій проводиться за останньою балансовою вартістю.

Якщо на дату оцінки біржовий курс за облігаціями, що внесені до біржового списку організатора торгівлі не визначено, оцінка таких акцій проводиться за останньою балансовою вартістю.

Оцінка фінансових активів, що не внесені до біржового списку організатора торгівлі

Для оцінки акцій, що входять до складу активів Товариства та не перебувають у біржовому списку організатора торгівлі, та паїв (часток) господарських товариств за обмежених обставин наближеною оцінкою справедливої вартості може бути собівартість. Це може бути тоді, коли наявної останньої інформації недостатньо, щоб визначити справедливую вартість, або коли існує широкий діапазон можливих оцінок справедливої вартості, а собівартість є найкращою оцінкою справедливої вартості у цьому діапазоні.

Якщо є підстави вважати, що балансова вартість суттєво відрізняється від справедливої, Товариство визначає справедливую вартість за допомогою інших методів оцінки. Відхилення можуть бути зумовлені значними змінами у фінансовому стані емітента та/або змінами кон'юнктури ринків, на яких емітент здійснює свою діяльність, а також змінами у кон'юктурі фондового ринку.

Для оцінки балансової вартості таких акцій та паїв (часток) Товариство аналізує дані підтвержені ринком та фінансову звітність емітента офіційно оприлюднену або надану емітентом.

Оцінка фінансових активів обіг яких зупинено та/або щодо яких прийнято рішення про зупинення внесення змін до системи реєстру та цінних паперів, які включені до списку емітентів, що мають ознаки фіктивності визначається із урахуванням наявності строків відновлення обігу таких цінних паперів, наявності фінансової звітності таких емітентів, результатів їх діяльності, очікування майбутніх економічних вигід.

Якщо відсутня імовірність відновлення обігу таких фінансових активів, не можливо отримати фінансову звітність і перевірити результати діяльності емітента, для оцінки ймовірності надходження економічних вигід таких фінансові активи оцінюються за нульовою вартістю.

Оцінка фінансових активів у разі ліквідації та/або визнання емітента/векселедавця банкрутом та відкриття щодо нього ліквідаційної процедури

Фінансові активи, обіг яких на дату оцінки не зупинено та реєстрація випуску яких не скасована, але емітент/векселедавець таких фінансових активів ліквідований та/або був визнаний банкрутом та щодо нього відкрито ліквідаційну процедуру за рішенням суду, оцінюються за нульовою вартістю

А.2. Фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю

До фінансових активів, що оцінюються за амортизованою собівартістю, Товариство відносить облигації та векселі, що їх Товариство має реальний намір та здатність утримувати до погашення. Після первісного визнання Товариство оцінює їх за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка, за вирахуванням збитків від знецінення, якщо вони є.

3.5.2. Грошові кошти та їхні еквіваленти

Грошові кошти включають грошові кошти на поточних рахунках та депозитних рахунках до запитання, а також грошові кошти в касі.

Термін МСФЗ «депозит до запитання» відповідає терміну «депозит на вимогу», який застосовується у банківському законодавстві. Відповідно до пункту 1.1 Положення про порядок здійснення банками України вкладних (депозитних) операцій з юридичними і фізичними особами, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 03.12.2003 № 516, «вклади (депозити) на вимогу – це грошові кошти або банківські метали, що розміщені вкладниками в банках на умовах видачі вкладу (депозиту) на першу вимогу вкладника або здійснення платежів за розпорядженням власника рахунку».

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається, як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше трьох місяців з дати придбання (наприклад, депозити зі строком розміщення до трьох місяців).

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводитися у національній валюті, в іноземній валюті та у банківських металах.

Іноземна валюта – це валюта інша, ніж функціональна валюта.

Первісна оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості. Первісна оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті та банківських металах здійснюється у функціональній (національній) валюті за офіційними курсами Національного банку України (далі –НБУ).

Подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості на дату оцінки. Подальша оцінка грошових

коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті та банківських металах здійснюється у функціональній валюті за офіційним курсом НБУ на дату оцінки.

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках у банках в результаті призначення Фондом гарантування вкладів фізичних осіб в банківській установі тимчасової адміністрації або прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи подальша оцінка грошових здійснюється в сумі очікуваних надходжень грошових коштів з урахуванням ймовірності та строку їх повернення. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

3.5.3. Дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість – це фінансовий актив, який являє собою контрактне право отримати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання.

Дебіторська заборгованість – сума заборгованості контрагентів – дебіторів перед Товариством на певну дату.

Дебіторська заборгованість складається із торгової, іншої дебіторської заборгованості та позик.

Дебіторська заборгованість визнається у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли Товариство стає стороною контрактних відношень щодо цього інструменту. Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

У разі змін справедливої вартості дебіторської заборгованості, що мають місце на звітну дату, такі зміни визнаються у прибутку (збитку) звітного періоду.

Дебіторська заборгованість поділяється на поточну (строк погашення протягом 12 місяців з дати фінансової звітності) та довгострокову (строк погашення більше 12 місяців з дати фінансової звітності).

Справедливу вартість довгострокової дебіторської заборгованості, за якою не нараховуються відсотки, можна оцінити як теперішню вартість усіх майбутніх надходжень грошових коштів, дисконтованих із застосуванням переважної ринкової ставки (переважних ринкових ставок) відсотка на подібний інструмент (параграф Б 5.1.1 МСФЗ 9). При визначенні вартості позики потрібно враховувати можливу наявність суттєвої відмінності процентної ставки, передбаченої договором позики, від поточних ринкових ставок (дисконтовані грошові потоки за різними ставками можуть суттєво відрізнятись).

Позики відображаються в обліку, починаючи з дати видачі коштів позичальникам.

Якщо є об'єктивне свідчення того, що відбувся збиток від зменшення корисності, балансова вартість активу зменшується на суму таких збитків із застосуванням рахунку резервів.

Резерв на покриття збитків від зменшення корисності визначається як різниця між балансовою вартістю та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків. Визначення суми резерву на покриття збитків від зменшення корисності відбувається на основі аналізу дебіторів та відображає суму, яка, на думку керівництва, достатня для покриття понесених збитків. Для фінансових активів, які є істотними, резерви створюються на основі індивідуальної оцінки окремих дебіторів, для фінансових активів, суми яких індивідуально не є істотними - на основі групової оцінки. Фактори, які Товариство

розглядає при визначенні того, чи є у нього об'єктивні свідчення наявності збитків від зменшення корисності, включають інформацію про тенденції непогашення заборгованості у строк, ліквідність, платоспроможність боржника. Для групи дебіторів такими факторами є негативні зміни у стані платежів позичальників у групі, таких як збільшення кількості прострочених платежів; негативні економічні умови у галузі або географічному регіоні.

Сума збитків визнається у прибутку чи збитку. Якщо в наступному періоді сума збитку від зменшення корисності зменшується і це зменшення може бути об'єктивно пов'язаним з подією, яка відбувається після визнання зменшення корисності, то попередньо визнаний збиток від зменшення корисності сторнується за рахунок коригування резервів. Сума сторнування визнається у прибутку чи збитку. У разі неможливості повернення дебіторської заборгованості вона списується за рахунок створеного резерву на покриття збитків від зменшення корисності.

3.5.4. Зобов'язання

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

- Товариство сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
- Товариство не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань.

3.6. Облікові політики щодо основних засобів МНМА

Основні засоби враховуються та відображаються в фінансовій звітності відповідно до МСБО 16 «**Основні засоби**».

Основні засоби - це матеріальні об'єкти, що їх:

- а) утримують для використання у виробництві або постачанні товарів чи наданні послуг для надання в оренду або для адміністративних цілей;
- б) використовуватимуть, за очікуванням, протягом більше одного періоду.

Основним засобом визнається актив, якщо очікуваний термін його корисного використання (експлуатації) більше року і вартість якого дорівнює або більше 6000,00 грн.

Амортизація основних засобів починається, коли він стає придатним для використання, тобто коли він доставлений до місця розташування та приведений у стан, у якому він придатний до експлуатації та нараховується прямолінійним методом.

Кожен об'єкт основного засобу повинен амортизуватися окремо. Витрати на амортизацію відображаються в фінансових витратах звітного періоду щомісячно.

Необоротні активи вартість яких є нижчою за встановлену межу не визнаються активами та списуються на витрати поточного періоду.

Встановлені терміни використання об'єктів основних засобів.

<i>будівлі</i>	<i>20 років</i>
<i>споруди</i>	<i>15 років</i>
<i>передавальні пристрої</i>	<i>5 років</i>
<i>Машини та обладнання</i>	<i>5 років</i>

3 них:

2 років

електронно-обчислювальні машини, інші машини для автоматичного оброблення інформації, пов'язані з ними засоби зчитування або друку інформації, пов'язані з ними комп'ютерні програми (крім програм, витрати на придбання яких визнаються роялті, та/або програм, які визнаються нематеріальним активом), інші інформаційні системи, модеми, джерела безперебійного живлення та засоби їх підключення до телекомунікаційних мереж, телефони (в тому числі стільникові).

Транспортні засоби

5 років

**Інструменти, прилади
та інвентар**

4 роки

**Інші ОЗ, інші необоротні
матеріальні активи**

12 років

Нарахування амортизаційних відрахувань по основних засобах в бухгалтерському та податковому обліку здійснюється за прямолінійним методом.

Ліквідаційна вартість основних засобів не розраховується, і для цілей амортизації застосовується її нульове значення.

Поліпшення основних засобів – це суттєві витрати, направлені на зміну чи модернізацію структури основних засобів.

Вартість основних засобів збільшується на суму витрат, пов'язаних з поліпшенням об'єкта (модернізація, модифікація, добудова, дообладнання, реконструкція тощо), що призводить до збільшення майбутніх економічних вигод порівняно з тим, що були первісно очікувані від об'єкта основних засобів, якщо вони:

- значні по відношенню до первісної вартості основного засобу та дорівнюють чи перевищують ліміт 10 % первісної вартості основного засобу.
- Та мають конкретне визначення щодо майбутніх економічних вигод.

Витрати, які здійснюються для підтримання основних засобів в придатному до використання стані та одержання первісно визначеного розміру майбутніх економічних вигод від їх використання, включаються до складу витрат звітного періоду.

Об'єкт основних засобів вибуває зі складу активу (списується з балансу) у разі його вибуття внаслідок продажу, безоплатної передачі або невідповідності критеріям визнання активом або ж його балансова вартість дорівнює нулю.

3.7. Облікові політики щодо нематеріальних активів

Нематеріальні активи враховуються та відображаються в фінансовій звітності відповідно до Міжнародного стандарту бухгалтерського обліку 38 «Нематеріальні активи»

Одиницею обліку є окремий об'єкт нематеріальних активів.

Амортизація окремого об'єкта нематеріальних активів розраховується із застосуванням прямолінійного методу, виходячи зі строку корисного використання об'єкта.

Строк корисного використання об'єкта визначається, виходячи з періоду, протягом якого очікується, що актив буде придатний для використання.

Строк корисного використання нематеріальних активів для нарахування амортизації в податковому обліку встановлюється відповідно до правовстановлюючого документа. Якщо відповідно до правовстановлюючого документа строк дії права користування нематеріального активу не встановлено, такий строк корисного використання

визначається платником податку самостійно, але не може становити менше двох та більше 10 років.

Нарахування амортизаційних відрахувань по нематеріальних активах в бухгалтерському та податковому обліку здійснюється за прямолінійним методом.

Витрати на амортизацію нематеріальних активів відображаються в фінансових витратах звітного періоду щомісячно.

Ліквідаційна вартість нематеріальних активів не розраховується, і для цілей амортизації застосовується її нульове значення.

3.8. Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожну звітну дату Товариство оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Товариство зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з МСБО 16. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, Товариство сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянutoї балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

3.9. Облікові політики щодо податку на прибуток

Відповідно до параграфу 5 МСБО 12 «Податки на прибуток» - оподаткований прибуток (податковий збиток) - прибуток (збиток) за період, визначений відповідно до правил, установлених податковими органами, згідно з якими податки на прибуток підлягають сплаті (відшкодуванню).

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного та відстроченого податків. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Товариства за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних (або в основному чинних) на дату балансу.

Поточний податок за поточний і попередні періоди Товариство визнає як зобов'язання на суму, що не була сплачена. Якщо вже сплачена сума податків за поточний та попередній періоди перевищує суму, яка підлягає сплаті за ці періоди, то перевищення визнається як актив, відповідно до параграфу 12 МСБО 12.

3.10. Облікові політики щодо забезпечень

Забезпечення визнаються, коли Товариство має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

3.11. Облікові політики щодо виплат персоналу

Товариство веде облік виплат персоналу відповідно до МСБО 19 «Виплати працівникам».

До виплат персоналу належать:

- заробітна плата (основна та додаткова);

- виплата за невідпрацьований час;
- премії та інші заохочувальні виплати;
- виплати при звільненні;
- інші виплати.

Облік заробітної плати ведеться в розрізі кожного працівника. Товариство проводить нарахування заробітної плати двічі на місяць.

На кожну звітну дату Товариство формує та коригує резерв невикористаних відпусток, що використовується для рівномірного розподілу витрат на оплату відпускних протягом звітного періоду. Нарахування фактичних відпускних здійснюється за рахунок резерву невикористаних відпусток.

3.12. Облікові політики щодо доходів та витрат

Доходи враховуються та відображаються в фінансовій звітності відповідно до Міжнародного стандарту бухгалтерського обліку 18 «Дохід». Дохід це збільшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді надходження або збільшення корисності активів чи зменшення зобов'язань, що веде до збільшення власного капіталу, крім випадків, пов'язаних із внесками учасників власного капіталу. Дохід включає як дохід від звичайної діяльності, так і прибуток від інших операцій. Дохід від звичайної діяльності є доходом, який виникає в ході звичайної діяльності суб'єкта господарювання і позначається різними назвами, а саме: продаж, гонорари, відсотки, дивіденди та роялті.

Дохід визнається, коли існує імовірність надходження економічних вигід і ці вигоди можна достовірно оцінити.

Дохід від продажу фінансових інструментів, інвестиційної нерухомості або інших активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

- а) Товариство передало покупцеві суттєві ризики і винагороди, пов'язані з власністю на фінансовий інструмент, інвестиційну нерухомість або інші активи;
- б) за Товариством не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;
- в) суму доходу можна достовірно оцінити;
- г) ймовірно, що до Товариства надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією; та
- г) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дохід від надання послуг відображається в момент виникнення незалежно від дати надходження коштів і визначається, виходячи із ступеня завершеності операції з надання послуг на дату балансу.

Дохід у вигляді відсотків, роялті та дивідендів, який виникає в результаті використання третіми сторонами активів Товариства, визнається на такій основі:

- а) відсотки мають визнаватися із застосуванням методу ефективної ставки відсотка;
- б) роялті мають визнаватися на основі принципу нарахування згідно із сутністю відповідної угоди;
- в) дивіденди мають визнаватися, коли встановлюється право Товариства на отримання коштів.

Дохід за фінансовим активом, що оцінюється за справедливою вартістю (переоцінка), визнається у прибутку або збитку.

Дооцінка/уцінка фінансових активів, які класифікуються як фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю з відображенням переоцінки у прибутку або збитку, відображається в обліку, відповідно, на рахунку «Інші доходи»/«Інші витрати».

Для фінансового активу, який оцінюється за амортизованою собівартістю, прибуток або збиток визнається у прибутку чи збитку, коли припиняється визнання або зменшується корисність фінансового активу, а також у процесі амортизації чи проведенні його перекласифікації. Балансова вартість перераховується шляхом обчислення теперішньої вартості попередньо оцінених майбутніх грошових потоків за первісною ефективною ставкою відсотка фінансового інструмента, або, якщо це можливо, за переглянутою ставкою відсотка. Коригування вартості фінансового активу, що класифікується як такий, що оцінюється за амортизованою собівартістю, відображається в обліку на рахунку «Інші фінансові доходи»/«Інші фінансові витрати».

Коли виникає невизначеність щодо отримання суми, яку вже включено до суми доходу, не отримана сума (або сума, щодо якої перестає існувати ймовірність відшкодування) визнається як витрати, а не як коригування суми первісно визнаного доходу.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

4. Істотні облікові судження і допущення

При підготовці фінансової звітності Товариство здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва Товариства інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнятись від цих розрахунків.

4.1. Судження щодо справедливої вартості активів Товариства

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

4.2. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Керівництво Товариства вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають відношення до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

- вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій;

- вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

4.3. Судження щодо очікуваних термінів утримання фінансових інструментів

Керівництво Товариства застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Товариства фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

4.4. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

На кожен звітну дату Товариство проводить аналіз дебіторської заборгованості, іншої дебіторської заборгованості та інших фінансових активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від знецінення визнається виходячи з власного професійного судження керівництва за наявності об'єктивних даних, що свідчать про зменшення передбачуваних майбутніх грошових потоків за даним активом у результаті однієї або кількох подій, що відбулися після визнання фінансового активу.

Акції ПАТ «АКБ Банк» відображені в балансі за нульовою вартістю, в зв'язку з тим, що банк знаходиться в стадії ліквідації.

5. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

5.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Відповідно до МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості» справедлива вартість – це ринкова оцінка, а не оцінка з урахуванням специфіки суб'єкта господарювання. Для деяких активів та зобов'язань може бути ринкова інформація або ринкові операції, інформація про які є відкритою. Для інших активів та зобов'язань може не бути ринкової інформації або ринкових операцій, інформація про які є відкритою. Проте мета оцінки справедливої вартості в обох випадках однакова – визначити ціну, за якою відбувалася б звичайна операція продажу активу чи передачі зобов'язання між учасниками ринку на дату оцінки за нинішніх ринкових умов (тобто, вихідну ціну на дату оцінки з точки зору учасника ринку, який утримує актив або має зобов'язання).

Якщо ціна на ідентичний актив або зобов'язання не є відкритою, Товариство оцінює справедливую вартість, користуючись іншим методом оцінювання, який максимізує

використання відповідних відкритих вхідних даних та мінімізує використання закритих вхідних даних. Оскільки справедлива вартість – це оцінка на основі даних ринку, то її оцінюють, використовуючи припущення, які використовували б учасники ринку, складаючи ціну активу або зобов'язання, в тому числі припущення про ризик.

Оцінка справедливої вартості – це оцінка конкретного активу або зобов'язання. Тому, оцінюючи справедливу вартість, Товариство бере до уваги ті характеристики активу або зобов'язання, які учасники ринку взяли б до уваги, визначаючи ціну активу або зобов'язання на дату оцінки. До таких характеристик належать, такі:

- а) стан та місце розташування активу; та
- б) обмеження, якщо вони є, на продаж або використання активу.

З метою підвищення узгодженості та зі ставності оцінок справедливої вартості та пов'язаного з ним розкриття інформації, Товариство використовує ієрархію справедливої вартості встановлену МСФЗ 13 (Параграф 76-90).

Вхідні дані 1-го рівня

Вхідні дані 1-го рівня – це ціни котирування на активних ринках на ідентичні активи або зобов'язання, до яких суб'єкт господарювання може мати доступ на дату оцінки.

Ціна котирування на активному ринку є найнадійнішим свідченням справедливої вартості і за наявності має бути використана без коригування для оцінки справедливої вартості.

Вхідні дані 2-го рівня

Вхідні дані 2-го рівня – це вхідні дані (окрім цін котирування, віднесених до 1-го рівня), які можна спостерігати для активу чи зобов'язання, прямо або опосередковано.

Якщо актив або зобов'язання має визначений (контрактний) строк, то вхідні дані 2-го рівня повинні бути відкритими протягом практично всього строку цього активу чи зобов'язання. До вхідних даних 2-го рівня належать:

- ціни котирування на подібні активи чи зобов'язання на активних ринках;
- ціни котирування на ідентичні або подібні активи чи зобов'язання на ринках, які не є активними;
- вхідні дані, окрім цін котирування, які можна спостерігати для актива чи зобов'язання, наприклад:
 - ставки відсотка та криві дохідності, що спостерігаються на звичайних інтервалах котирування;
 - допустима змінність; та кредитні спреди;
 - вхідні дані, підтвержені ринком.

Коригування вхідних даних 2-го рівня буде різним залежно від чинників, характерних для активу чи зобов'язання. До таких чинників належать, зокрема, такі:

- а) стан та місце розташування активу;
- б) те, якою мірою вхідні дані пов'язані з об'єктами, які можна порівняти з даним активом чи зобов'язанням;
- в) обсяг або рівень діяльності на ринках, на яких можна спостерігати вхідні дані.

Коригування вхідних даних 2-го рівня, які є важливими для всієї оцінки, може привести до того, що оцінка справедливої вартості належатиме до категорії 3-го рівня ієрархії справедливої вартості, якщо коригування використовує значні закриті дані.

Вхідні дані 3-го рівня

Вхідні дані 3-го рівня – це вхідні дані для активу чи зобов'язання, яких немає у відкритому доступі.

Закриті вхідні дані Товариство використовує для оцінки справедливої вартості, якщо відповідних відкритих даних немає, що передбачається в ситуаціях, коли діяльність ринку для активу або зобов'язання на дату оцінки незначна, або її взагалі немає. Проте, мета оцінки справедливої вартості лишається такою ж, тобто ціна виходу на дату оцінки з позиції учасника ринку, який утримує актив чи несе зобов'язання. Отже, закриті вхідні

дані мають відображати припущення, які використовували б учасники ринку, встановлюючи ціну на актив або зобов'язання, в тому числі припущення про ризик.

Товариство формує закриті вхідні дані, користуючись найкращою інформацією, наявною за даних обставин, яка може включати власні дані Товариства. У процесі формування закритих вхідних даних Товариство може розпочати зі своїх власних даних, але має скоригувати ці дані, якщо доступна у розумних межах інформація свідчить про те, що інші учасники ринку використали б інші дані або Товариство має щось особливе, чого немає у інших учасників ринку (наприклад, притаманну суб'єктові господарювання синергію).

Методики оцінювання та вхідні дані, використані для оцінки справедливої вартості.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Депозити (крім депозитів до запитання)	Первісна оцінка депозиту здійснюється за його справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює його номінальній вартості. Подальша оцінка депозитів у національній валюті здійснюється за справедливою вартістю очікуваних грошових потоків	Дохідний (дисконтування грошових потоків)	Ставки за депозитами, ефективні ставки за депозитними договорами
Боргові цінні папери	Первісна оцінка боргових цінних паперів як фінансових активів здійснюється за справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка боргових цінних паперів здійснюється за справедливою вартістю.	Ринковий, дохідний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, котирування аналогічних боргових цінних паперів, дисконтовані потоки грошових коштів
Інструменти капіталу	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату	Ринковий, витратний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, за відсутності визначеного біржового курсу на дату оцінки, використовується остання балансова вартість, ціни закриття

	оцінки.		біржового торгового дня
Інвестиційна нерухомість	Первісна оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за собівартістю. Подальша оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий, дохідний, витратний	Ціни на ринку нерухомості, дані оцінки професійних оцінювачів
Дебіторська заборгованість	Первісна та подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

5.2. Вплив використання закритих вхідних даних (3-го рівня) для періодичних оцінок справедливої вартості на прибуток або збиток

В 2016 році знецінення дебіторської заборгованості не було.

У попередньому 2015 році, внаслідок відсутності ймовірності відновлення обігу акцій ПАТ «АКБ Банк» та відсутності надходження очікуваних вхідних грошових потоків (дані 3-го рівня ієрархії) в результаті впровадження процедури банкрутства визнано знецінення 1 516 тис. грн., що зменшило прибуток Товариства за звітний 2015 рік на суму 1 516 тис. грн.

5.3. Рівень ієрархії справедливої вартості, до якого належать оцінки справедливої вартості, тис. грн.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	1 рівень (ті, що мають котирування, та спостережувані)		2 рівень (ті, що не мають котирувань, але спостережувані)		3 рівень (ті, що не мають котирувань і не є спостережуваними)		Усього	
	2016	2015	2016	2015	2016	2015	2016	2015
Дата оцінки	31.12.16	31.12.15	31.12.16	31.12.15	31.12.16	31.12.15	31.12.16	31.12.15
Грошові кошти та їх еквіваленти	–	–	–	10	–	–	3	10
Дебіторська заборгованість	–	–	–	–	5214			

						3120	5214	3120
Інвестиції доступні для продажу	3000	3000	-	-	-	2046	3000	5046
Поточні зобов'язання	-	-	-	-	83	142	83	142
Довгострокові зобов'язання	-	-	-	-	23	5	23	5

5.4. *Переміщення між 1-м та 3-м рівнями ієрархії справедливої вартості.*

У 2016 році переведень між рівнями ієрархії не було.

У попередньому 2015 році акції ПАТ «ЗНВКІФ «АМРІТА», які обліковуються у складі інвестицій, доступних для продажу, у сумі 2046 тис. грн., були переведені з 1-го рівня ієрархії до 3-го рівня, у зв'язку з тим, що ринок для цих акцій став неактивним.

5.5. *Справедлива вартість фінансових інструментів в порівнянні з їх балансовою вартістю*

	Балансова вартість тис. грн.		Справедлива вартість тис. грн.	
	2016	2015	2016	2015
1	2	3	4	5
Фінансові активи				
Інвестиції доступні для продажу	3000	5046	3000	5046
Торговельна дебіторська заборгованість	249	110	249	110
Інша дебіторська заборгованість	4965	3010	4965	3010
Грошові кошти та їх еквіваленти	3	10	3	10
Торговельна кредиторська заборгованість	61	47	61	47

Справедлива вартість дебіторської та кредиторської заборгованості неможливо визначити достовірно, оскільки немає ринкового котирування цих активів.

Керівництво Товариства вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатнім, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності.

6. Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у фінансових звітах

6.1. Грошові кошти

	31 грудня 2016	31 грудня 2015
	тис. грн.	тис. грн.
Каса та рахунки в банках, в грн.	3	10
Всього	3	10

6.2. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку

	Частка	31 грудня 2016	Частка %	31 грудня 2015
	%	тис. грн.		тис. грн.
Акції ПАТ «АКБ Банк»	0,0257	-	0,0257	-
Акції ПАТ «ЗНВКІФ «АМРІТА»	-	-	0,0046	2046
Інвестиційні сертифікати «КУА «ЛЕМАКО ЕССЕТ МЕНЕДЖМЕНТ «ЗНВПІФ «ЛЕМАКО ІНВЕСТ»		3000		3000
Всього	0,0257	3000	0,0303	5046

В 2016 році банк ПАТ «АКБ Банк» продовжує знаходитися в процесі припинення, відсутня ймовірність відновлення обігу акцій ПАТ «АКБ Банк», вартість їх дорівнює нулю. (Результат від знецінення було відображено у звітності за 2015 рік)

Знецінення фінансових активів, які класифікуються як фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю з відображенням переоцінки у прибутку або збитку, Товариство відображає в обліку, як «Інші витрати».

6.3. Торговельна та інша дебіторська заборгованість

	31 грудня 2016	31 грудня 2015
	тис. грн.	тис. грн.
Торговельна дебіторська заборгованість	249	110
Розрахунки з бюджетом	-	-
Інша дебіторська заборгованість	4965	3010
Всього дебіторська заборгованість	5214	3120

На 31.12.2016 року Товариство не має простроченої заборгованості. Строк виникнення заборгованості не перевищує 365 днів.

Дебіторська заборгованість за термінами погашення:

	31 грудня 2016	31 грудня 2015
До 30 днів	2177	61
30-60 днів	37	15
Більше 120 днів	3000	3044
Всього	5214	3120

6.4. Нематеріальні активи, тис. грн.

Залишок на 31.12.2016	3
Первісна (переоцінена) вартість	6
Амортизація	(3)
Залишок на 31.12.2015	3
Первісна (переоцінена)	6
Амортизація	(3)
Надійшло за звітний період	0
Нараховано амортизації	0
Вибуло за звітний період	0

6.5. Власний капітал

Статутний капітал Товариства сформовано внесками засновників. Товариство має право змінювати (збільшувати або зменшувати) розмір статутного капіталу. Зміни статутного капіталу відбуваються за рішенням Загальних зборів Учасників.

Статутний капітал Товариства станом на 31.12.2016 р. сплачений повністю та складає 8 000 тис. грн.

Збільшення власного капіталу відбулося за рахунок отримання прибутку за 2016 рік у сумі 82 тис. грн.. Станом на 31.12.2016 року власний капітал складає 8 114 тис. грн. Відповідно до Установчих документів проведено відрахування до резервного фонду з нерозподіленого прибутку станом на 01.01.2016 року в розмірі 4 тис. грн.

Всього змін у капіталі 82 тис. грн.

Станом на 31.12.2016 розмір статутного капіталу, власного капіталу, резервного фонду відповідає вимогам законодавства.

Розрахунок розміру власного капіталу Товариства станом на 31.12.2016 та 31.12.2015 наведений нижче:

Розрахунок розміру власного капіталу, тис. грн.

	31 грудня 2016	31 грудня 2015
Зареєстрований (пайовий) капітал	8000	8000
Нерозподілений прибуток	110	32
Резервний капітал	4	
Власний капітал	8114	8032

6.6. Забезпечення

	31 грудня 2016	31 грудня 2015
Резерв відпусток	23	5
Всього	23	5

6.7. Торгівельна та інша кредиторська заборгованість

	31 грудня 2016	31 грудня 2015
Торгівельна заборгованість	61	47
Розрахунки з бюджетом	22	16
Розрахунки за ЄСВ	-	1
Інші поточні зобов'язання	-	78
Всього	83	142

Кредиторська заборгованість за термінами погашення:

	31 грудня 2016	31 грудня 2015
До 30 днів	1	1
30-60 днів	82	16
60-90 днів	-	47
90-120 днів	-	-
Більше 120 днів	-	78
Всього	83	142

6.8. Дохід від реалізації

	2016	2015
Дохід від реалізації послуг з управління активів КІФ	1585	588
Дохід від реалізації послуг управління активів ПІФ	5	32
Дохід від реалізації інших послуг	85	62
Всього доходи від реалізації	1675	682

6.9. Адміністративні та інші операційні витрати

6.9.1. Адміністративні витрати

Адміністративні витрати	2016	2015
Витрати на утримання персоналу	256	80
Відрахування на соціальні заходи	58	30
Оренда	159	119
Амортизація	8	1
Інші	1066	71
Всього адміністративних витрат	1547	592

6.9.2. Інші операційні витрати

	2016	2015
Інші операційні витрати	27	20
Всього інших операційних витрат	27	20

6.10. Інші доходи, інші витрати

	2016	2015
Доходи від реалізації фінансових інвестицій	2046	6000
Дооцінка фінансових інвестицій	-	-
Всього інші доходи	2046	6000
Вартість реалізованих фінансових інвестицій	2046	13860
Знецінення фінансових інвестицій	-	1516
Всього інші витрати	2046	15376

6.11. Податок на прибуток

Товариство не приймало рішення про незастосування коригувань фінансового результату з метою оподаткування.

Фінансовий результат до оподаткування:	104
Прибуток	104
Збиток	-
Різниці, що збільшують фінансовий результат	19
Об'єкт оподаткування	123
Ставка податку, %	18
Податок на прибуток	22

7. Розкриття інформації про пов'язаних осіб та операції з ними

До пов'язаних сторін належать:

- Особи, які прямо або опосередковано контролюють або перебувають під контролем, або ж перебувають під спільним контролем разом з Товариством;
- асоційовані компанії;
- спільні підприємства, у яких Товариство є контролюючим учасником;
- члени провідного управлінського персоналу Товариства;
- близькі родичі особи, зазначеної вище;
- компанії, що контролюють Товариства, або здійснюють суттєвий вплив, або мають суттєвий відсоток голосів у Товаристві;
- програми виплат по закінченні трудової діяльності працівників Товариства або будь-якого іншого суб'єкта господарювання, який є пов'язаною стороною Товариства.

Операції з пов'язаними особами:

	2016		2015	
	Операції з пов'язаними сторонами	Всього	Операції з пов'язаними сторонами	Всього
Короткострокові виплати працівникам	68	80	36	80
Виплати по закінченні трудової діяльності	-	-	-	-

Інші довгострокові виплати працівникам	-	-	-	-
Виплати при звільненні	-	-	-	-
Платіж на основі акцій	-	-	-	-

8. Цілі та політики управління ризиками

Управління ризиками – це неперервний процес, у ході якого Товариство виявляє (ідентифікує) ризики, проводить оцінку їх величини, контролює ризикові позиції Товариства та фондів, враховуючи взаємозв'язки між різними групами та категоріями (видами) ризиків, а також здійснює моніторинг ризиків фондів та власного рівня ризику Товариства.

Ризики, на які наражаються Товариство та фонди, виникають на основі як внутрішніх, так і зовнішніх факторів. Значна частина зовнішніх факторів перебуває за межами контролю з боку Товариства, тому Товариство не може мати повної впевненості щодо часу виникнення та наслідків можливих майбутніх подій, які можуть вплинути на її діяльність та результати фондів.

Система управління ризиками (СУР) Товариства покликана ідентифікувати зовнішні фактори та мінімізувати (оптимізувати) можливий вплив відповідних ризиків на Товариство та фонди, а також забезпечити мінімізацію ризиків, що можуть виникнути під впливом внутрішніх факторів Товариства.

Керівництво Товариства визнає, що діяльність Товариства пов'язана з ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. До таких ризиків віднесено кредитний ризик, ринковий ризик та ризик ліквідності. Ринковий ризик включає валютний ризик, відсотковий ризик та інший ціновий ризик. Управління ризиками керівництвом Товариства здійснюється на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

8.1. Кредитний ризик

Кредитний ризик – це ризик збитків в результаті неспроможності будь-якої особи, що є стороною за договором з Компанією (фондом) – емітента облігацій чи будь-якого дебітора – виконати взяті на себе зобов'язання за таким договором, у тому числі ризик недобросовісності контрагента;

індивідуальний кредитний ризик – ризик щодо окремого контрагента – емітента цінних паперів, придбаних у портфель фонду, чи дебітора за іншими активами фонду;

портфельний кредитний ризик – ризик за всіма наявними у портфелі фонду активами, яким притаманний кредитний ризик (операції з цінними паперами, портфель депозитів, дебіторської заборгованості тощо);

Основним методом оцінки кредитних ризиків керівництвом Товариства є оцінка кредитоспроможності контрагентів. Товариство використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

- ліміти щодо боргових зобов'язань за класами фінансових інструментів;

- ліміти щодо боргових зобов'язань перед одним контрагентом (або асоційованою групою);
- ліміти щодо вкладень у фінансові інструменти в розрізі кредитних рейтингів за Національною рейтинговою шкалою;

• ліміти щодо розміщення депозитів у банках з різними рейтингами та випадки дефолту та неповернення депозитів протягом останніх п'яти років.

Станом на 31 грудня 2016 року у Товариства існує дебіторська заборгованість з ТОВ «КИЇВРЕСУРСБУД», ідентифікаційний код за ЄДРПОУ 34487783 по Договору купівлі-продажу ЦП № БВ431/1/2015 від 02.12.2015 р. в розмірі 3 000 000,00 (три мільйона грн. 00 коп.) гривень за продані акції прості іменні ПАТ "ЗНВКІФ "АМРІТА" в кількості 6 000 000 (Шість мільйонів) штук. Строк погашення заборгованості 25 листопада 2016 року. Проведена оцінка кредитоспроможності контрагента ТОВ «КИЇВРЕСУРСБУД» методом експертних оцінок. Джерелом інформації була фінансова звітність контрагента. Були оцінені такі показники як:

- забезпеченість власними коштами усіх видатків;
- платоспроможність;
- коефіцієнт фінансової стійкості;
- наявність кредиторської заборгованості
- репутація керівництва
- кваліфікація і здібності керівника, дотримання ділової етики, договірної та платіжної дисципліни);
- конкурентоспроможність на внутрішньому ринку, попит на продукцію/послуги, наявність державних замовлень, обсяги експорту;
- економічна кон'юнктура.

Контрагент оцінений як платоспроможний. 25.11.2016 року було укладено Додаткову Угоду №1-БВ431/1/2015 до Договору купівлі-продажу ЦП № БВ431/1/2015 від 02 грудня 2015 року про подовження терміну розрахунку не пізніше 24.11.2017 року.

8.2. Ринковий ризик

Ринковий ціновий ризик – це ризик збитків, який виникає в результаті несприятливих змін у цінах (ринковій вартості) цінних паперів або інших фінансових інструментів, які придбаються у портфелі фондів.

Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості. Серед методів пом'якшення цінового ризику Товариство використовує диверсифікацію активів.

Станом на 31.12.2016 року в портфелі Товариства наявні наступні активи:

Тип активу	Код ЄДРПОУ	Номінальна вартість, грн.	Кількість, шт.	Балансова вартість, грн.
Акції прості іменні ПАТ «АКБ Банк»	20046323	0,10	681329	0,00
Інвестиційні сертифікати ТОВ «КУА «ЛЕМАКО ЕССЕТ МЕНЕДЖМЕНТ» (ЗНВПФ «Лемако Інвест»)	38186056-23300183	1000,00	300	3000000,00

З метою мінімізації цінового ризику Товариством періодично проводиться переоцінка чутливих до руху ринкових цін активів.

На основі аналізу історичної волатильності фондового індексу за 2016 рік ПАТ «Українська біржа» керівництво Товариства визначило, що ціновий ризик для акцій українських підприємств становить +/-39,0% (за 2015 рік +/-44,1%). Потенційна зміна цін визначена на спостереженнях історичної волатильності доходностей цього класу активів. Якщо ринкові ціни змінюватимуться за таким сценарієм, це може впливати на вартість чистих активів.

Тип активу	Балансова вартість, грн.	Стандартне відхилення, % (зміни)	Потенційний вплив на чисті активи Товариства
------------	--------------------------	----------------------------------	--

		+	-	Сприятливі зміни (зростання вартості)	Несприятливі зміни (зменшення вартості)
На 31.12.2016 року					
Інвестиційні сертифікати ТОВ «КУА «ЛЕМАКО ЕССЕТ МЕНЕДЖМЕНТ» (ЗНВПФ «Лемако Інвест»)	3 000 000,00	+39,0	-39,0	+1 170 000,00	-1 170 000,00

8.3. Валютний ризик

Валютний ризик – це ризик збитків, який виникає в результаті несприятливих змін співвідношення вартості валют (валютних курсів), у яких виражені фінансові інструменти в активах.

Товариство не має фінансових інструментів, номінованих в іноземній валюті.

8.4. Ризик процентних ставок

Ризик процентних ставок – це ризик збитків, який виникає в результаті несприятливих змін процентних ставок (кривих доходності) фінансових інструментів, які придбаються в активи.

Товариство не має активів, розміщених у боргових фінансових інструментах.

8.5. Ризик ліквідності

Ризик ліквідності – це ризик збитків, який виникає в результаті неспроможності реалізації Компанією своїх функцій щодо забезпечення виконання фінансових зобов'язань при настанні строку їх погашення, без значних збитків.

Станом на 31.12.2016 року у Товариства наявна поточна кредиторська заборгованість в сумі 61 тис. грн. з терміном погашення до 1 місяця.

Основними цілями управління ризиком ліквідності є упередження дефіциту ліквідних коштів для виконання грошових зобов'язань у повному обсязі та в установлені строки, здійснення невідкладних заходів щодо мінімізації негативних наслідків прояву ризику ліквідності.

Товариство здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності. Товариство аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, зобов'язаннями, а також прогнозовані потоки грошових коштів від операційної діяльності.

Виходячи зі складу активів Товариства, ринковий і ліквідний ризик є несуттєвий.

9. Управління капіталом

Товариство здійснює управління капіталом з метою досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність Товариства продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників Товариства та виплати іншим зацікавленим сторонам;

- забезпечити належний прибуток учасникам товариства завдяки встановленню цін на послуги Товариства, що відповідають рівню ризику.

Керівництво Товариства здійснює огляд структури капіталу на щорічній основі. При цьому керівництво аналізує вартість капіталу та притаманні його складовим ризику. На

основі отриманих висновків Товариство здійснює регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування, а також виплати дивідендів та погашення існуючих позик.

Розмір власного капіталу станом на 31 грудня 2016 року, який становить 8 114 тис. грн., відповідає вимогам чинного законодавства та встановленим нормативам.

Для Товариства встановлені Рішенням НКЦПФР «Про затвердження Положення щодо пруденційних нормативів професійної діяльності на фондовому ринку - діяльності з управління активами інституційних інвесторів (діяльність з управління активами)» від 01.10.2015 № 1597 наступні вимоги до розміру капіталу та фінансові співвідношення:

- Нормативи платоспроможності та фінансової стабільності:

Показник покриття зобов'язань власним капіталом розраховується як співвідношення зобов'язань до власного капіталу дорівнює 0,010, що відповідає нормативному значенню, оскільки нормативне значення показника покриття зобов'язань власним капіталом має бути не більше 1.

- Показник фінансової стійкості.

Показник фінансової стійкості розраховується як співвідношення власного капіталу до вартості активів та дорівнює 0,99. Нормативне значення показника фінансової стійкості має бути не менше 0,5. Отже, показник фінансової стійкості відповідає нормативному значенню.

10. Служба внутрішнього аудиту (контролю).

Служба внутрішнього аудиту (контролю) Товариства - це окрема посадова особа, що проводить внутрішній аудит (контроль) Товариства, яка призначена рішенням Загальних зборів Товариства, підпорядковується та звітує перед ними.

Служба внутрішнього аудиту (контролю) Товариства організаційно не залежить від інших підрозділів Товариства.

Діяльність служби внутрішнього аудиту (контролю), здійснюються на підставі Положення про службу внутрішнього аудиту (контролю) Товариства, яке визначає статус, функціональні обов'язки та повноваження служби внутрішнього аудиту (контролю) і затверджується рішенням Загальних зборів Товариства.

11. Події після дати балансу.

Відповідно до засад визначених МСБО 10 «Події після звітного періоду», події що потребують коригувань активів та зобов'язань Товариства відсутні.

Керівник

Іванініва Л.В.

Головний бухгалтер

Попова Я.М.